

چکیده

در واقع هدف اصلی برنامه ریزی شهری عبارت است از فراهم نمودن محیطی راحت تر ، بهتر ، آسانتر و موثر تر برای شهر نشینان است و برنامه ریزی شهری مجموعه گسترده ای از فعالیتهای نظام مند است که به منظور نیل به اهدافی برای آینده شهر در نظر گرفته می شود. در سالهای اخیر ارزیابی پایداری شهرها از ابعاد مختلف اهمیت بالایی در ایران برخوردار شده است. با توجه به مسایل و مشکلاتی همچون رشد شتابان جمعیت شهری، گسترش فیزیکی ناموزون شهرها، تخریب سامانه های زیستی، کاربریهای برنامه ریزی نشده، نابرابری و پایین آمدن کیفیت زندگی، موضوع محافظت از منابع طبیعی و محیط زیست و بسیاری از موضوعات دیگر، توجه به پایداری شهرها از ضرورت بالایی برخوردار است لذا برآن شدیم تا به بررسی این ویژگیها در شهر آستانه اشرفیه بپردازیم . محدوده مورد مطالعه در این پژوهش شهر آستانه اشرفیه است که تا پایان دوران قاجار شامل واحدهای پراکنده در سطح عرصه موجود و محدوده بازار فعلی بوده است و بعد از انقلاب اسلامی رشد فیزیکی چشمگیری پیدا کرده است . در واقع شناسایی دقیق تنگناهای موجود در محلات شهر از اهداف این پژوهش بوده است. جامعه نمونه ما سه محله پشت حرم ، آخوندمزار و حسین آباد شهر را شامل می شود . روش تحقیق در پژوهش حاضر تحلیلی -توصیفی است و با استفاده از بررسی میدانی میزان وجود شاخصهای توسعه شهری در محلات به تجزیه و تحلیل داده ها پرداختیم شیوه ی جمع آوری اطلاعات هم به روش میدانی انجام شده است و هم غیر میدانی. در زمان تحلیل از روشهای آماری در نرم افزار Spss و مدل تاپسیس استفاده نموده ایم و به این نتیجه رسیده ایم که شاخصهای توسعه پایدار شهری در این سه محله از وضعیت متوسطی برخوردار است و مطلوب نیست .

واژگان: محله ، توسعه پایدار، آستانه اشرفیه